TRŽIŠKI MUZEJ
#6 | JULIJ 2026

Muzejski firbc

Novičnik Tržiškega muzeja

AKTUALNO

LELA B. NJATIN – PRAVICA DO POZABE

Galerija Paviljon NOB
Odprtje: 9. 7. 2026, ob 18. uri

Razstava bo na ogled do vključno 1. 8. 2026.

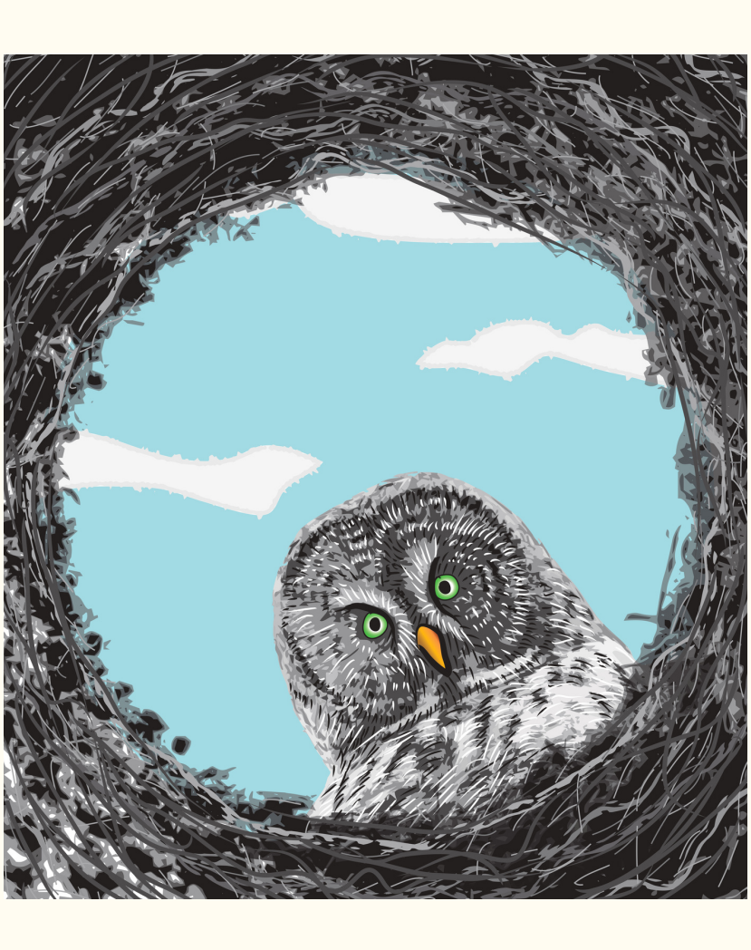

Vljudno vabljeni na odprtje razstave **Pravica do pozabe** umetnice **Lele B. Njatin**, ki bo v **četrtek, 9. julija 2026, ob 18. uri** v **Galeriji Paviljon NOB**.

Lela B. Njatin je vizualna umetnica, doktorica humanističnih znanosti in samozaposlena v kulturi. V svojem umetniškem delu raziskuje razmerja med osebnim in kolektivnim spominom, minljivostjo, identiteto ter možnostjo pozabe. Njena dela združujejo fotografijo, prostorske postavitve, objekte in besedo v celostne umetniške pripovedi.

Razstava *Pravica do pozabe* se osredotoča na procese spominjanja, pozabljanja in sprijaznjevanja s preteklostjo. Razstavljena dela skozi preplet osebnih izkušenj, družinskega spomina in filozofskega razmisleka odpirajo vprašanja o odnosih med materjo in hčerko, življenjem, izgubo ter iskanjem resnice.

Razstavo bosta otvorila župana Občine Tržič Peter Miklič in Občine Kočevje Gregor Košir, v kulturnem programu bodo nastopile flavtistke Flavtističnega orkestra Gimnazije Kranj.

POČITNIŠKE DELAVNICE ZA OTROKE

V mesecu avgustu vas vabimo na počitniške delavnice v Tržiški muzej. Družili se bomo vsak torek od 10. do 13. ure.

4. 8. 2026	**Igrajmo se!** Spoznali bomo, s kakšnimi igračami so se nekoč igrali otroci. Izdelali bomo svojo igračo.
11. 8. 2026	**Vse najboljše za rojstni dan!** Kakšno torto je jedel za rojstni dan Vojteh Kurnik? Kaj je počel, ko je bil otrok?
18. 8. 2026	**Ali slika diši?** Umetnost lahko raziskujemo z vsemi čutili, ne samo z očmi.
25. 8. 2026	**Za vsak namen rož'ca raste ...** Naši predniki so nabirali različne rastline. Uporabljali so jih za prehrano, v zdravilstvu ali za lepoto. Preizkusili bomo nekaj receptov.

Prijave sprejemamo do **26. 7. 2026 oz. do zapolnitve prostih mest**. Prijavite se lahko po elektronski pošti na trziski.muzej@guest.arnes.si, sonja.koren-valjavec@guest.arnes.si ali na telefonsko številko 04 53 15 500.
Delavnice so primerne za otroke med 6. in 12. letom starosti.
Cena: **10 €** za posamezno delavnico. V primeru udeležbe na vseh štirih delavnicah vam priznamo 15 % popust.

ZGODILO SE JE

PREDSTAVITEV MONOGRAFIJE "Z VESELJEM SEM BIL ZRAVEN"

Slovenski prevod knjige o zdravniku koncentracijskega taborišča na Ljubelju Siegbertu Ramsauerju sta v pogovoru z dr. Viljo Lukan predstavila avtorja dr. Lisa Rettl in dr. Peter Pirker.

TRADICIONALNA SPOMINSKA SLOVESNOST OB 81. OBLETNICI OSVOBODITVE KONCENTRACIJSKEGA TABORIŠČA POD LJUBELJEM

V spominskem parku nekdanjega koncentracijskega taborišča Ljubelj - jug je v soboto, 13. junija, potekala spominska slovesnost ob 81. obletnici osvoboditve koncentracijskega taborišča pod Ljubeljem.

PREDSTAVITEV KNJIGE SLOVENCI V ZGODOVINI

Prvo knjigo nove zgodovinske zbirke Slovenci v zgodovini, ki jo je izdala založba Družina, so predstavili glavni urednik dr. Boris Golec ter soavtorja Helena Janežič in Milan Škrabec.

OD GLAVE DO PET JE KRANJEC ODET

V petek, 12. junija 2026, smo v Liznjekovi hiši v Kranjski gori odprli občasno razstavo *Od glave do pet je Kranjec odet* s podnaslovom *Nekdanja obuvala za vsak dan in praznik*, na kateri razkrivamo spoznanja o obutveni in oblačilni dediščini na Slovenskem. Razstavo smo skupaj pripravili Tržiški muzej, Gornjesavski muzej Jesenice in Kulturno društvo Folklorna skupina Karavanke. Odprtje je popestrila glasben skupina Suhe hruške, obiskovalce je nagovoril direktor Tržiškega muzeja David Ahačič, razstavo sta predstavila Špela Smolej Milat in Bojan Knific. Odprta bo do 13. septembra 2026.

Razstava *Od glave do pet je Kranjec odet* je bila prvič predstavljena v Tržiču, in sicer ob Šuštarski nedelji leta 2024. Tokrat prilagojena prostoru in okolju ter dopolnjena z obuvali, ki jih hrani Gornjesavski muzej, ponazarja, kako so se obuvala razvijala v različnih zgodovinskih obdobjih in okoljih. Ne omejuje se zgolj na dediščino obuvanja na Kranjskem, primerjalno predstavlja tudi druga okolja. Ob obuvanju ponazarja tudi oblačenje, saj še danes velja, da človeka spoznamo, če ga pogledamo *od glave do pet* in ne zgolj *pod noge*. Za sodelovanje se v Tržiškem muzeju toplo zahvaljujemo Kulturnemu društvu Folklorna skupina Karavanke in še prav posebej Dani Meglič, ki je poskrbela za pripravo kostumov ter drugih oblačil in obuval.

Vljudno vabljeni k ogledu.

GROF RADETZKY IN NJEGOV LJUBI TRŽIČ

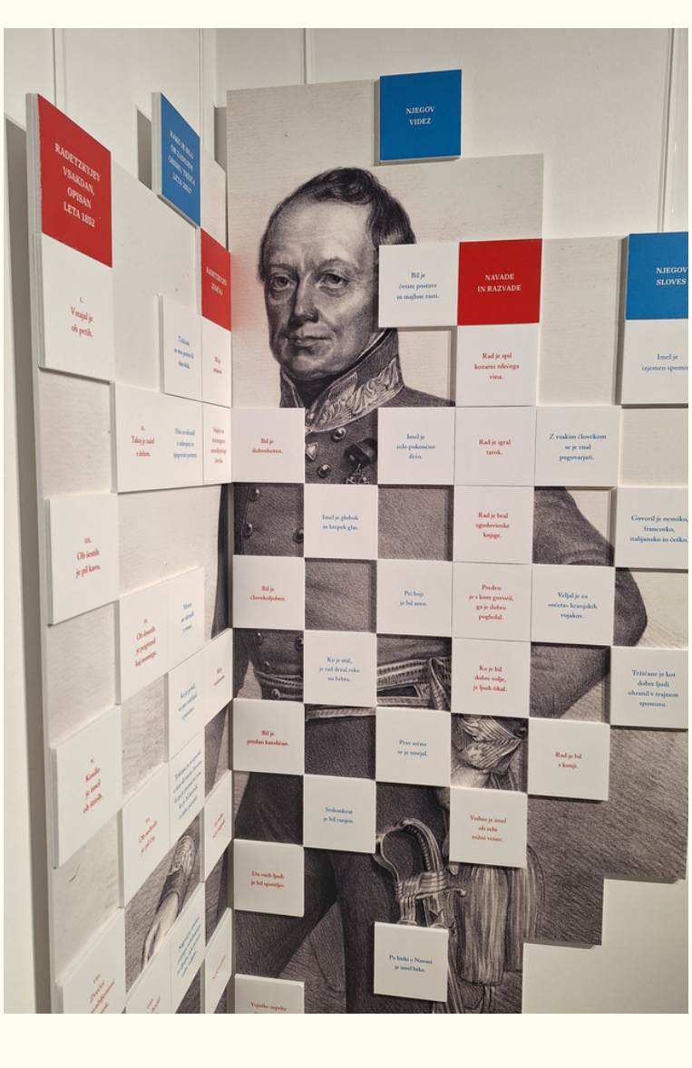

Sodelavci Tržiškega muzeja smo na pobudo Občine Tržič že decembra 2025 pripravili gradiva za otvoritveno razstavo v novi Galeriji Neuhaus, ki se nahaja ob istoimenskem dvorcu. Pretežno panojska razstava, katere odprtje se je zavleklo v junij 2026, predstavlja prostor in stavbo, v kateri je nova galerija, življenje grofa Radetzkega, predvsem pa sledi, ki jih je Radetzky pustil v Tržiču in širše na Slovenskem.

Gradnjo objekta, kjer je Galerija Neuhaus, je leta 1928 naročil Andrej Gassner – eden od lastnikov Bombažne predilnice in tkalnice Tržič. Šlo je za depandanso k dvorcu Neuhaus, v kateri so bili prostori različnih namembnosti – tudi spalnica, likalnica, prostor za šoferja … Pred tem objektom je na istem mestu stala nekoliko manjša opečnata stavba, ki je bila zgrajena po letu 1888. Da bi bila na tem mestu kdaj oranžerija, o kateri je bilo večkrat govora, zaenkrat ni dokazov.

Še nekaj drobcev iz življenja in dela grofa Radetzkega:
Johann Josef Wenzel Radetzky von Radetz je bil rojen leta 1766 v Třebnicah na Češkem. Leta 1798 se je poročil s Frančiško Romano von Strassoldo, imela sta osem otrok. Leta 1807 je od svoje tašče kupil grad Neuhaus s posestvom. Upravljal ga je do leta 1819, ko ga je prodal Josefu von Dietrichu. V 92. letu starosti je umrl v Milanu.
Grof Radetzky si je prizadeval za gospodarski razvoj Tržiča. V Pristavo je dal pripeljati čistokrvno švicarsko govedo. Nakupil je 200 merino ovac, da bi pomagal tržiškim nogavičarjem. Na Ravnah je dal zgraditi moderno tovarno pil. Postaviti je dal dva plavža – enega na Loki, drugega v Čadovljah. Zgraditi je dal fužine na Balosu, kupil je fužino Njiva. Tržiški šoli je podaril dve učilnici in redno nagrajeval najboljše učence.
Ob velikem požaru leta 1811 je pogorelo 151 hiš, 60 delavnic in 40 hlevov, zgorel tudi grad Neuhaus. Z denarjem, ki ga je dobil od francoske uprave, je pomagal tržiškim obubožanim pogorelcem. Sam je na lastne stroške dal zgraditi dvorec Neuhaus. Pogozditi je dal hrib Kamnek in uredil park ob dvorcu.

Več o zapisanem si lahko ogledate v Galeriji Neuhaus, ki jo lahko obiščete kadarkoli z brezplačno karto, ki jo prevzamete na spletni strani Olaii (Galerija Neuhaus in Park Radetzky). Na razstavi vas vabimo tudi k prepletanju volnenih niti, s čimer boste soustvarjali mrežo identitet in razmišljali o svojih pripadnostih in sledeh, ki nam jih je pustil grof Radetzky.

PRIPRAVLJALNI DOGODEK BIENALA TEKSTILNE UMETNOSTI BIEN 2027 »SLEDI MILOSTI«

V torek, 2. junija, je na območju Koncentracijskega taborišča Ljubelj potekal pripravljalni dogodek na Bienale tekstilne umetnosti 2027, ki tokrat poteka v tesnem sodelovanju s Tržiškim muzejem. Dogodka so se udeležile tekstilne umetnice, ki svoja dela razvijajo sodobnem tekstilnem centru Kreativnice v Škofji loki: Lili Panjtar, Nina Vastl Štefe, Anja Musek in Silva Horvat, kurator bienala Lovro Ivančić, vodja bienala Zala Orel, s strani Tržiškega muzeja pa dr. Anja Bajda. Tekstilna umetniška dela bosta na temo režimov terorja, spominjanja in vpisovanja v posameznikovo identiteto v prihodnjem letu razvijali še britanska umetnica Claire Wellesley Smith in avstrijska umetnica Tanja Boukal.

Pripravljalni dogodek je bil namenjen raziskavi območja in seznanitvi s tematiko, ogledu muzeja in spominskega parka ter sprehodu po poti taboriščnikov od območja taborišča do njihovega delovišča (predora). V sklopu dogodka je hrvaška umetnostna zgodovinarka, kulturna antropologinja in modna teoretičarka strokovnjakinja Lea Vene predavala o uniformah kot orodjih razčlovečenja, opredelila smo konceptualno izhodišče razmisleka o tekstilu, identiteti, nasilju in terorju na območju Koncentracijskega taborišča Ljubelj – jug.

Prvi dogodek obeta še mnogo pronicljivih refleksij na temo spominjanja t.i. *težke dediščine*. Veselimo se prihodnjega dela raziskav, napovedanega v mesecu oktobru.

POLETNA MUZEJSKA NOČ 2026

V soboto, 20. junija 2026 je bilo v Tržiškem muzeju živahno tudi v večernih urah, imeli smo Poletno muzejsko noč. Odprl jo je Luka Ropret, ki je v Pollakovem salonu Tržiškega muzeja vodil delavnico izdelovanja glasbil in nadaljeval z izjemno zanimivim kitarskim koncertom skladb, ki jih poznamo po besedilih Vojteha Kurnika, in skladb, ki sodijo v čas, ko je živel in deloval ta izjemni tržiški poet. Sočasno je potekalo vodenje po stalni razstavah Tržiškega muzeja in za tem po Fužini Germovka. Zanimanja je bila deležna filmska projekcija; zgovorni so bili dokumentarni posnetki iz sedemdesetih, osemdesetih in devetdesetih let 20. stoletja iz arhiva Zveze kulturnih organizacij Tržič, filmskim sladokuscem in vsem, ki se zanimajo za dediščino Tržiča, pa so bili izjemno zgovorni nemi Verbičevi videoposnetki izpred in iz začetka druge svetovne vojne, ki jih odlično pozna – jih je tudi izbral in za ogled pripravil – Gregor Podrekar.

Poletno muzejsko noč smo tokrat zaključili precej po polnoči, kajti okoli 23.30 smo se podali na tematsko vodenje po Tržiču – v temi in soju luči smo spoznavali nekdanje nočno življenje v Tržiču. Zbrani pred Pollakovo kajžo smo se podali proti dvorcu Neuhaus in Kurnikovi hiši, po Gasi do cerkve sv. Andreja, po Pvacu do Germovke in nazaj proti izhodišču. Na poti smo spoznavali, kako so se zdaj že pokojni Tržičani spominjali nočnega življenja v preteklosti. Nejc Mihelič nam je predstavil petje nočnega čuvaja, ob Germovki pesem Poslušam kovača, Dani Meglič pa je poskrbela za vmesno presenečenje in prijeten zaključek.

Za *Firbcov* zaključek pa le en utrinek iz anekdotičnih spominov starih Tržičanov: »Spomnim se, da je bila v ulici, kjer se gre s Placa v zdravstveni dom, ena lahka ženska. Tam iz ulice se je šlo k njej, imela je le eno majhno kuhinjo in majhen *cimar*, sobo. In tam noter je imela svoj apartma ženska, bolj močna je bila, je samo ležala. In je prišla nekoč ena gospa k njej in ji rekla: '*Gospa, oprostite, jest sam pršva pa nekej prašat. A je res moj mož hodu k vam?*' In je odgovorila: '*Oh, gospa, ank se na sekirejte, še bol gospodje so hodil k men, kokar pa vaš.*'«

SPOMINJAMO SE PETRA KOZINE

19. junija pred 150 leti se je v Dolenji vasi pri Ribnici rodil Peter Kozina, slovenski trgovec in podjetnik, pionir slovenske čevljarske industrije in ustanovitelj največje tržiške tovarne Peko.

Že v rani mladosti izkazoval trgovsko žilico, se v Šmartnem pri Litiji izučil za trgovca in leta 1896 dobil svojo prvo službo v trgovini Antona Krisperja v Ljubljani. Dodelili so ga na oddelek z obutvijo, kjer se je seznanil s čevljarji iz Tržiča in okolice.

Leta 1903 je z družabnikom ustanovil svojo prvo trgovsko firmo Hitzl & Kozina in nadaljeval s prodajo čevljev, slamnikov, zobotrebcev in glavnikov po celotni Avstro-Ogrski. Okoli leta 1906 je v Tržiču organiziral manjšo čevljarsko delavnico, okoli 1910 pa ustanovil prvo slovensko proizvodno-trgovsko podjetje Peter Kozina & Co. za industrijsko izdelavo obutve.

Bistvo Kozinove podjetniške ideje je bilo povzdigniti hišno proizvodnjo čevljev in pritegniti delavce iz mračnih delavnic, jim ponuditi delo z urejenim delavnikom in socialno varnostjo v svetlih prostorih tovarne za boljši zaslužek ter jih seznaniti z moderno tehnologijo strojne izdelave čevljev. Za prodajo kakovostne obutve je uvedel lastno trgovsko znamko Peko, sestavljeno iz začetnic njegovega imena in priimka Pe(ter) Ko(zina).

V 20. letih 20. stoletja je postal priznan in ugleden slovenski gospodarstvenik in član številnih osrednjih slovenskih gospodarskih institucij. V Ljubljani je kupil nekdanjo Zoisovo graščino, v Tržiču razširil tovarniško poslopje, v Pristavi zgradil stanovanjsko hišo za mojstre in nameščence. Osnoval je trgovsko mrežo prodajaln obutve znamke Peko po ozemlju prve Jugoslavije. Sodeloval je z obrtno in meščansko šolo v Tržiču, podpiral je številna društva in nekatere slovenske umetnike. Ljudje so se ga spominjali kot uglajenega gospoda, vedno oblečenega po zadnji modi, ki je velikodušno skrbel za ugled svojega podjetja. Njegove odlike so bile vztrajnost, volja, delavnost in socialni čut.

Njegovi poslovni uspehi so začeli usihati v drugi polovici 20. let tudi zaradi prevelike lahkovernosti v boju z neusmiljeno kapitalistično konkurenco, državno gospodarsko politiko, nekaterimi nameščenci in nezadostnim lastnim kapitalom. Umrl je 21. februarja 1930, pokopan je na ljubljanskih Žalah.

DIJAŠKA PRAKSA V TRŽIŠKEM MUZEJU

V maju in juniju je v Tržiškem muzeju praktično usposabljanje opravljala dijakinja Loti Mušinović. Med prakso je spoznala raznolike vidike muzejskega dela – od dela na recepciji in dežurstva v galerijah do sodelovanja pri pripravi in postavitvi razstav, digitalizaciji muzejskega gradiva, transkripciji rokopisov ter pomoči pri muzejskih delavnicah in vodenjih za obiskovalce. Z delom je pokazala odgovornost, natančnost in pripravljenost za sodelovanje, v kolektiv pa se je lepo vključila. Veseli nas, da je prakso ocenila kot zanimivo in razgibano izkušnjo, saj je spoznala številne plati muzejskega dela ter pridobila veliko novih znanj.

NAPOVEDUJEMO

Četrtek, 6. avgust, ob 19. uri: Odprtje razstave 15. Ekstempore Tržič 2026 v Galeriji Paviljon NOB

Sobota, 8. avgust, med 10. in 18. uro: Zmajev dan v izvedbi Kulturno-umetniškega društva AMPUS, ki bo obiskovalce popeljal nekaj stoletij v preteklost v obdobje srednjega veka. Dogodek bo potekal na vrtu Tržiškega muzeja.

Ponedeljek, 24. avgust, ob 18. uri: Odprtje razstave Kulturnega društva tržiških likovnikov: portreti častnih občanov Tržiča, v Galeriji Atrij občine Tržič

Četrtek, 27. avgust, ob 18. uri: Odprtje etnološke razstave Tržiškega muzeja o obuvanju in identiteti

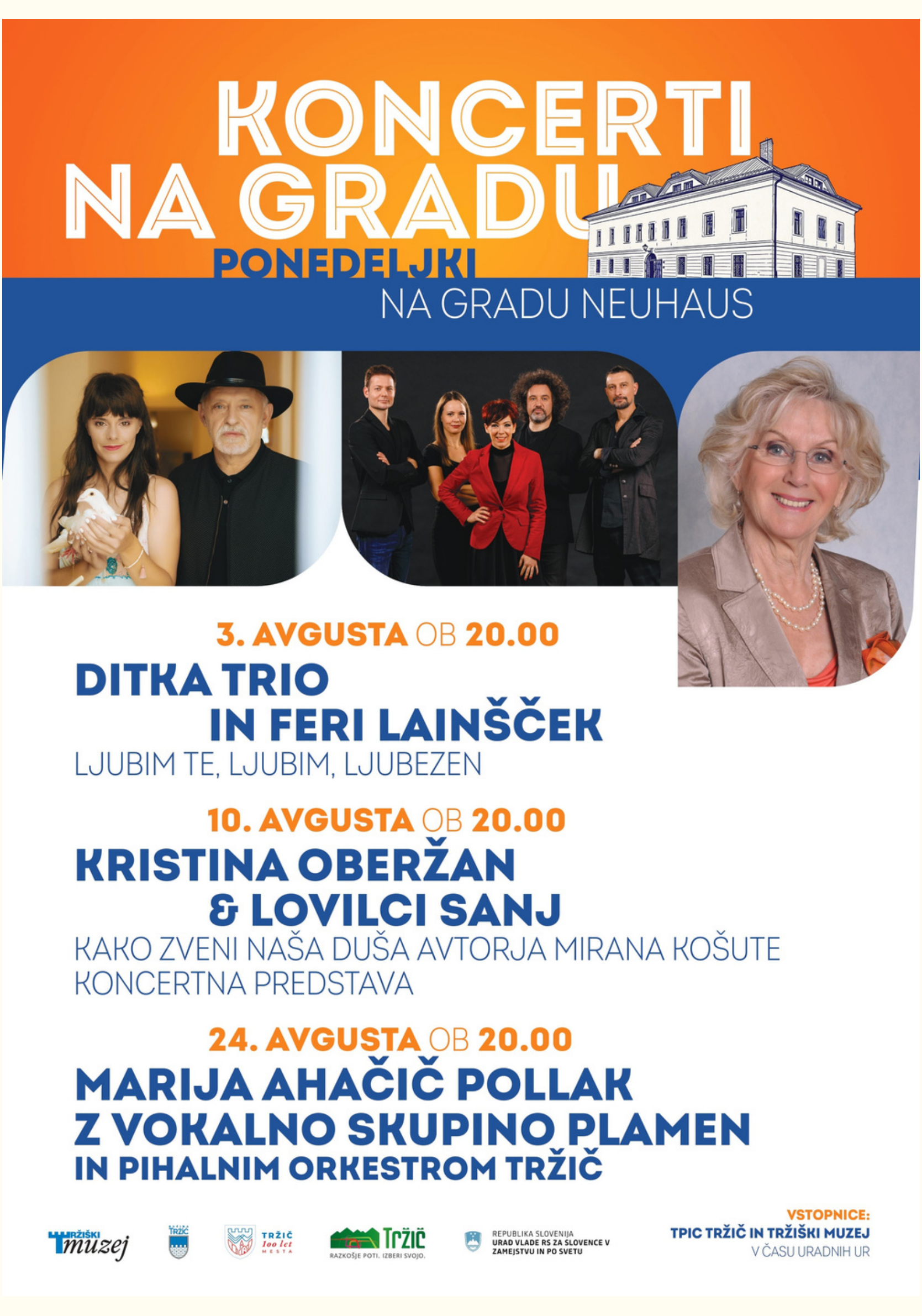

KONCERTI NA GRADU
PONEDELJKI NA GRADU NEUHAUS

3. AVGUSTA OB 20.00
DITKA TRIO IN FERI LAINŠČEK
LJUBIM TE, LJUBIM, LJUBEZEN

10. AVGUSTA OB 20.00
KRISTINA OBERŽAN & LOVILCI SANJ
KAKO ZVENI NAŠA DUŠA AVTORJA MIRANA KOŠUTE
KONCERTNA PREDSTAVA

24. AVGUSTA OB 20.00
MARIJA AHAČIČ POLLAK Z VOKALNO SKUPINO PLAMEN IN PIHALNIM ORKESTROM TRŽIČ

VSTOPNICE:
TPIC TRŽIČ IN TRŽIŠKI MUZEJ
V ČASU URADNIH UR

KURNIKOVO LETO

DRUŽINSKO ŽIVLJENJE VOJTEHA KURNIKA

Žan Škrjanec

Vojteh Kurnik je nedvomno najbolj znan član družine Kurnik. Kolar, stolar in ljudski pesnik, ki je v svojih pesmih opeval Tržič, njegove prebivalce, njihovo življenje ter običaje, je bil v preteklosti deležen podrobnih obravnav, v tem članku bodo predstavljeni nekateri še nepoznani aspekti njegovega družinskega življenja.

Vojteh Kurnik se je rodil 8. avgusta 1826 očetu Fortunatu Kurniku in materi Katarini Polc. Pri njegovem vpisu v rojstni knjigi ni zapisane hišne številke, najverjetneje je svoja prva leta živel na naslovu Tržič št. 92 (danes Trg svobode 22), med letoma 1829 in 1832 pa se je družina preselila na naslov Tržič št. 76 (danes Kurnikova pot 2) oz. v Kurnikovo hišo. Obiskoval je tržiško trivialko, dvorazrednico, pri svojih 13 letih ga je oče peljal v Celovec, da bi se izučil kolarskega poklica. Tam je štiri leta obiskoval nedeljsko obrtno šolo, kjer je imel za učitelja znanega narodnega buditelja profesorja Matijo Ahacla, ki je v Vojtehu prepoznal talent in mu dovolil vstop v šolsko knjižnico ter izposojo tamkajšnjih knjig. Po študiju se je vrnil v rodni Tržič, kjer se je poprijel kolarskega poklica pri svojem bratu Fortunatu, ki je po očetovi smrti postal glava družine. Vojaški rok je služil leta 1849, bil je v Olomucu in Veroni, po končani vojaščini je pri bratu Fortunatu zopet vršil kolarsko obrt, v tem času je pričel s pesnikovanjem. Po Fortunatovi poroki z Jožefo Završnik je Vojteh za nekaj časa zapustil Tržič. Obiskal je Trst, Reko, Zagreb in nazadnje Gradec, kjer se je za dve leti nastanil in se izučil stolarske obrti. Po tem se je zopet vrnil v Tržič, zanj pa je medtem slišal ljubljanski kolar Matija Hribar, ki ga je povabil v Ljubljano in ga tam sprejel v svojo službo. Kmalu za tem je Hribar umrl, Kurnik pa je prevzel njegovo obrt, stolarsko delavnico s »tremi pomočniki, štirimi vajenci in petimi pletiljami«.

Prvič se je poročil 28. julija 1862 s Terezijo Zima iz Žabnic nad Trbižem. Svojo nevesto je pripeljal v Ljubljano, kjer sta živela na naslovu Kapucinsko predmestje 63. V zakonu se jima je rodilo 5 otrok, Alojzija Jozefina, Marija Terezija, dvojčka Fortunat Vincenc in Albert Alojz, ter Marija Laurentija. Alojzija Jozefina je umrla pol leta po svojem rojstvu, žena Terezija pa je umrla 5. novembra 1865, najverjetneje zaradi zapletov po rojstvu najmlajše hčerke Marije Laurentije. Po njeni smrti naj bi otroke iz tega zakona k sebi vzel Vojtehov brat Fortunat, ker svojih še ni imel. Zagotovo v Tržič nista odšla dvojčka, ker ju najdemo v popisu prebivalstva v Ljubljani leta 1869, kjer živita s svojim očetom Vojtehom, kasneje pa ju lahko najdemo tudi v *Letnih poročilih II. Mestne četverorazredne ljudske šole v Ljubljani*. Prav tako v popisu prebivalstva najdemo Marijo (verjetno Laurentijo), rojeno 1865, Marija Terezija se v tem popisu ne omenja, možnost je, da je prav ona odšla k Fortunatu v Tržič. V tržiški mrliški knjigi je ohranjen zapis, da je 26. marca 1881 umrla 16-letna Marija Kurnik, stanujoča na naslovu Tržič št. 81 (danes Kurnikova pot 4). Mogoče gre za eno od Vojtehovih hčera.

Vojteh se je poročil še drugič, 13. januarja 1868, tokrat z Ano Lubas iz Prevalj. Kraglova navedba v *Zgodovinskih drobcih župnije Tržič* ne drži, tam je kot druga žena navedena Ana Schmelzer, verjetno razlago za to napako pa lahko poiščemo v nepreverjenem viru v digitalnem družinskem drevesu, kjer je oče Ane Lubas naveden nek »Schmalzer«. Ana Lubas je bila sicer nezakonska hči Ane Lubas, Kragl pa je verjetno po nekem drugem viru prevzel priimek njenega (nezakonskega) očeta. V zakonu se jima je rodilo 7 otrok, Ana Marija, Mihaela Antonija, Olga Katarina, Pavlina Frančiška, Pavla Frančiška, Alberta Cirila ter Janez Luka. Mihaela Antonija in Alberta Cirila sta umrli v otroštvu, ostali so po do sedaj najdenih podatkih preživeli in jih najdemo v različnih popisih prebivalstva v Ljubljani, v letnih poročilih deških in dekliških ljudskih šol ter v ljubljanskih matičnih knjigah.

Že Boža Pleničar v svoji nalogi Življenje in delo ljudskega pesnika Vojteha Kurnika omenja, da je imel Vojteh »*še nezakonskega sina s priimkom Lubas, ki je živel v Celovcu in bil zastopnik podjetja, ki je izdelovalo harmonike. Prihajal naj bi tudi v Ljubljano, očetu naj bi bil podoben po značaju in zunanji podobi, bil je invalid, imel je leseno nogo*«. Že dr. Bojan Knific je ugotovil, da bi tu lahko šlo za Franca Lubasa, ustanovitelja znanega podjetja za izdelavo harmonik. Kratek pregled virov nam to lahko z veliko verjetnostjo potrdi. Najdemo ga v matičnih knjigah župnije Prevalje, kjer je kot nezakonski sin vpisan pri materi Ani Lubas, isti Ani, ki jo je Vojteh kasneje poročil. Prav tako ga najdemo v popisu prebivalstva Ljubljane iz leta 1869, kjer živi s svojo materjo, tu že poročeno Kurnik, Vojtehom Kurnikom in svojimi domnevnimi polbrati in polsestrami. Razlog, zakaj Vojteh Franca ni priznal po svoji poroki z Ano Lubas, lahko iščemo v tem, da se je Franc Lubas rodil 3. 12. 1862, torej slabe pol leta po Vojtehovi prvi poroki, kar bi najverjetneje zelo očrnilo Vojtehovo dobro ime.

Vojteh Kurnik je umrl 3. novembra 1886 v Ljubljani, zadela ga je kap. Kot kaže, Vojteh ni bil dober gospodar, zadnja leta je preživel v veliki revščini. Po njegovi smrti je breme preživljanja družine v celoti prešlo na vdovo Ano, ki je morala sama poskrbeti za mladoletne otroke.

Franc Lubas (druga vrsta, prvi iz leve) s svojo družino

Viri in literatura
- Krstna knjiga župnije Tržič (1821–1843)
- Poročna knjiga župnije Prevalje (1860-1881)
- Arhiv Tržiškega Muzeja, Arhivska škatla Mici Kurnik
- Bojan Knific, Kolarska obrt in življenje v Kurnikovi hiši, Tržiški muzej, Tržič, 2019
- Bogomila Pleničar, Življenje in delo ljudskega pesnika Vojteha Kurnika, tipkopis, 1955, arhiv Tržiškega muzeja

---

Radi obiskujete Tržiški muzej? Vas zanimajo (krajevna) zgodovina, etnologija, razvoj obrti, umetnost? Ste prijatelj Tržiškega muzeja in se vam zdi naše delo pomembno? Potem vas prosimo, da to sporočilo posredujete tudi drugim, ki bi jih morda pritegnilo, a našega muzeja še ne poznajo ali še niso prejemniki našega novičnika.
Če bi radi prejemali novičnik, se lahko prijavite nanj preko spletne strani Tržiškega muzeja www.trziski-muzej.si/ ***ALI*** *preko e-naslova trziski.muzej@guest.arnes.si*

Tržiški muzej
Muzejska ulica 11
4290 Tržič

www.trziski-muzej.si